

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' ἐξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἐριστόν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησίαι	δρ. 8.—	Ἐτησίαι	φρ. 10.—
Ἐξάμηνος . . .	4.50	Ἐξάμηνος . . .	5.50
Τριμήνος	2.50	Τριμήνος	3.—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. Λ. 10, Ἐξωτερ. Λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐρυκτιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον

Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος

Ἐν Ἀθήναις, 28 Φεβρουαρίου 1915

Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 13

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΣΤΙΣΤΗΡΙΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

Οἱ περίεργοι ἐπιβάται, οἱ ὅποιοι εἶχον σταματήσει εἰς τὴν διάδρομον, διὰ νὰ μὴ τοὺς ἴδωσιν, ἐξήκολούθηον σιγὰ τὴν ὁμιλίαν των.

— Βλέπετε; ἔλεγε ὁ ἕνας εἰχα δέκχο· θὰ κάμωσιν μιὰ τρύπα στὴ θάλασσαν.

Κ' ἔδειχνε συγχρόνως μὲ τὸ δάκτυλον τοὺς ναῦτας, οἱ ὅποιοι κοιτήρχοντο μὲ κόπον τὴν σιδηρᾶν κλίμακα, κρατοῦντας κάτι βαρὺ, κλεισμένον εἰς ἕνα σάκκον. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ πλοῖον ὠλιγόσταυσε τὴν σπηλιτῆρά του καὶ ὁ κρότος τῆς μηχανῆς ἔπαυσε καὶ αὐτὸς ἐντελῶς.

Ὁ Ραούλ, χωρὶς νὰ συλλογισθῆ, ὅρισε τὴν σκοπιάν του, διήλθε τρέχων ἔμπροσθεν τῶν ἐπιβατῶν, οἱ ὅποιοι ἐκρύπταντο ὀπίσω ἀπὸ μίαν θύραν, καὶ

ἠνώθη μὲ τὸν σιωπηλὸν ὄμιλον τῶν ναυτικῶν.

«Ἐμπρός!»

Ὁ πλοίαρχος εἶδε τὸν Ραούλ ὄχρὸν καὶ ἄφωνον, καὶ ἡ πρώτη του σκέψις ἦτο νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ. Ἐπειτα ὅμως τὸ μετενόησε, τὸν ἐπληρώσε, τὸν ἔπιασεν ἀπὸ τὸ χέρι, τὸν ἔφερεν εἰς τὴν πρώτην καουμπὴν, πλησίον τῆς κουπαστῆς, καὶ τῷ εἶπε:

— Τὸ ἐμάντευσε, μικρὸ μου; Ἄς εἶνε, ἀφοῦ εἶσαι ἐδῶ, ἔλα νάποχαρετήσης γιὰ τελευταίαν φορὰ τὸν δυστυχῆ σου φίλον.

Ὁ Ραούλ κατέπνιξε ἕνα λυγμὸν καὶ τρέμων, μὲ τὸ χέρι του εἰς τὸ χέρι τοῦ πλοίαρχου, ὁ ὁποῖος τοῦ τὸ ἔσφιγγε δυνατὰ, παρεστάθη εἰς τὴν πένθιμον τελετῆν.

Ἐπὶ τῶν γαλλικῶν πλοίων, ὁ καταποντισμὸς τῶν νεκρῶν ἐκτελεῖται ταχέως, χωρὶς κανενὸς εἶδους ἐκδηλώσεως.

Δύο ναῦται εἶχον μεταφέρῃ, ἐπάνω εἰς ἕνα τραπέζι, μῆκους τριῶν μέτρων, τὸ πτώμα τοῦ Τορπέν, τὸ ὅποιον, καθὼς ἦτο τυλιγμένον καὶ ροιμμένον εἰς ἕνα ἄσπρο σινδόνι, ὠμοιάζε μὲ μούμιαν. Ἐνας βαρὺς κύλινδρος ἀπὸ μολύβι ἦτο δεμένος εἰς τὰ πόδια του. Ὅταν τὸ τραπέζι ἀπετέθη πλησίον τῆς κουπαστῆς, ὅλοι ἰσπεκαλιώθησαν καὶ ὁ Ραούλ ἠθέλησε νὰ πλησιάσῃ. Ἄλλ' ὁ πλοίαρχος τὸν συνεκράτησε σιγὰ κ' ἐπέφερε μίαν μόνον λέξιν: «Ἐμπρός!»

Τότε οἱ ναῦται ἔπιασαν τὸ τραπέζι καὶ τὸ ἔσπρωξαν κατὰ μῆκος τῆς κουπαστῆς εἰς τὴν θύραν, ὥστε τὰ ἔμπροσθινά του πόδια νὰ προκαλέσουν μίαν τολάντωσησιν, μόλις θὰ ἔπαυον οἱ ἄνδρες νὰ τὸ κρατοῦν δυνατὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἄκρον. Χωρὶς κρό-

«Ἴδου τὸ παιδί, διὰ τὸ ὅποιον σὰς ὠμίλησα...»

τον, χωρὶς βία καὶ κινήματα, εἰς τὴν ἀπόλυτον σχεδὸν σιωπῆν, εἶδαν ἔξωθεν τὸ τραπέζι νὰ κλίθῃ (*) καὶ τὸ σῶμα νὰ κατολισθαίνῃ βραδέως, μὲ τὰ πόδια ἔμπρός, διὰ τοῦ κεκλιμένου ἐπιπέδου πρὸς τὴν θάλασσαν. Κἀτά, τὰ μύθρια κίματα ἀνεταράσσοντο, ὡς νὰ ἐμάντειαν τὴν λείαν ποῦ θὰ τοὺς ἔρριπταν. Ἠναίχθησιν διὰ νὰ κάμωσιν τόπον εἰς τὸν λευκὸν ὄγκον, ὁ ὁποῖος ἐβυθίσθη εἰς τὰ σπλάγγγα των μὲ κρότον ὑπόκοπον. Κατόπιν ἐκλείσθησαν. Κιὰ ἀμέσως ἡ Πάρις ἀνέλαβε τὴν πορείαν της, ἄθουμένη ἀπὸ τὴν ἀόρατον ἐκείνην δύναμιν, ἡ ὁποία ὠμοιάζε μὲ τὴν δύναμιν τῆς Ἐμπαρμένης.

Ἐτελείωσε! Ὁ ἰατρὸς καὶ ὁ πλοίαρχος ἐπανέφεραν τὸν Ραούλ εἰς τὴν καμπίνα του, πρὸ τῆς θύρας τῆς ὁποίας ὁ ἀγαθὸς ναυτικὸς τὸν ἐφίλησε (**), λέγων:

— Κιῶμένο παιδάκι! . . .

Καὶ πάλιν ὁ Ραούλ εὐρέθη μόνος. Ὅλην τὴν νύκτα ἔδλεπεν ἔμπρὸς του τὸν λευκὸν ἐκείνον ὄγκον ποῦ ἔπεσε βαρὺς εἰς τὸ μολυβδόχρον νερὸν τῆς θα-

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 93.

(**) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 94.

«Θὰ κάμω ὅ,τι θὰ ἔλαμα καὶ ἐπὶ Παρίσι. . .» (Σελ. 102, στ. β')

Γαλλία "Όσο αὐριο θά τήν έχωμε...
 — Μικάρι νά ήταν ἀλήθεια! εἶπε στενάζων ὁ κ. Ντερινύ. Θά εἶδα ἄρα ὅσα νά βρεθῆ αὐτή ἡ κασσετίνα. Ἐν ἀνάγκη καί τή μισή μου περιουσία θά ἐθυσίαζα!
 — Κτυποῦν! τόν δέκωφεν ἔξαφνα ὁ κ. Βωτιέ. Σηγγνώμην, κύριε μαρκήσιε, ἀλλά θά εἶνε καί ἐπειγόν, γιατί οἱ ὑπάλληλοί μου ξεύρουν, ὅτι δέν θέλω νά μέ διακόψουν, ἔτσι ἐπισπέντας.
 — Ἐλευθέρα, παρακαλῶ! ἀπεκρίθη ὁ μαρκήσιος.
 Ὁ Βωτιέ ἤρριξε τήν ὄψαν καί ἐπέστρεφεν ἀμέσως, κρατῶν ἐν τηλεγράφημα μέ τήν σφραγίδα τοῦ Λονδίνου.
 — Ἀνοιξτε τόν μόνος σας, κύριε μαρκήσιε! εἶπε, τείνων τόν φακέλλον. Θά εἶνε βέβαια ἡ ἐπιχώρισις...
 Ἀλλά μόλις ἔρριψε βλέμμα ἐπὶ τοῦ τηλεγραφήματος, ὁ μαρκήσιος ἐκλονίσθη κ' ἐκρατήθη ἀπὸ ἐπιπλόν δια νά μὴ πείσῃ.
 — Κάθε ἐλπίς ἐχάθη!... ἐφιθύρισε στενάζων.
 Τὸ τηλεγράφημα περιείχε τὰ ἐξῆς: Ἄἰ κασσετίνα εὐρίσκειται εἰς τήν κατοχήν μου. Εἶπατε εἰς τὸν ἰδιοκτή-

την, ὅτι δέν θά τήν ἐπανήθη ποτέ. Ρ.»
 — Θά τοῦ τήν ξαναπάρωμε! ἐφώνασεν ὁ κ. Βωτιέ. Ὁ κλέπτης δέν θάργῃσῃ νά πιαστῇ. Θά τοῦ τήν ξαναπάρωμε!
 — Ὅχι! ὑπέλαβεν ὁ μαρκήσιος μέ ἠλλοικωμένη φωνή. Ὅχι! δέν ὑπάρχει πιά ἐλπίς. Δέν ξεύρετε σῆς τὸ πρόσωπον τοῦ στέλλει αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα...
 — Τὸν κλέπτην τοῦ ὑπογράφεται «Ρ;» Μά...
 — Ἐγὼ τὸν ξέρω, τὸν ξέρω καλά. Γι' αὐτὸ σῆς λέγω, ὅτι δέν ἔχω πιά καμμιά ἐλπίδα. Ὁ Ρῶ δέν θά πιαστῇ. Ὁ Ρῶ δέν πιάνεται ποτέ. Ἡ κασσετίνα ἐχάθη ἀνεπιστρεπτεῖ.
 Ὁ Βωτιέ ἐμάντευεν ἀορίστως, ὅτι κάποιο φοβερὸν μυστικὸν ἠνάγκασε τὸν μαρκήσιον νά μὴν ἐξηγηθῆ περισσύτερον, ἀλλὰ θά εἶχε πάλι σπουδαίους λόγους, διὰ νά ἐκφράζεται μέ τὴν ἑπιπλοῖν.
 — Ὅπως δὴ ποτε, εἶπε μετ' ὀλίγον, ἄς δοκιμάσωμε. Ἰσῶς μέ καμμιά μεγάλη ἀμοιβή...
 — Ναι, ἀπεκρίθη ὁ μαρκήσιος, ἂν καί εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι δέν γίνεται

τίποτε, θά δοκιμάσω. Μπορεῖτε νά μέ συνοδεύσετε εἰς τὴν Ἀγγλίαν, νά μέ βοηθήσετε;
 — Βεβαίως! μ' ὄλη μου τήν καρδιά! ἔσπευσε νάποικηθῇ ὁ κ. Βωτιέ.
 — Τότε, ἔλατε ἀπόψε εἰς τὸ σταθμὸν, τὴν ὥρα τοῦ φεύγει τὸ ἔξπρες γιὰ τὴν Χάβρη. Θά εἶμαι ἐκεῖ καί θά ἰδοῦμε...
 — Θά ἔλθω χωρὶς ἄλλο, κύριε μαρκήσιε.
 — Ὁρεβουάρ λοιπὸν, θά σῆς περιμένω. Ἄς ἐλπίζωμε ἀκόμη...
 Καί ὁ μαρκήσιος ἀπεχειρέθη τὸν καπιτοτηματόχηρ.
 Βεβαίως, ὁ κ. Βωτιέ δέν ἠμποροῦσε νά γνωρίζῃ διὰ ποῖόν λόγον τὸ τηλεγράφημα ἐκείνου τοῦ «Ρ» ἐτάραξε τὸν τὸν μαρκήσιον Ντερινύ.
 — Ἐγὼ τὸν γνωρίζω καλά! εἶπε, ἐσυλλογίζετο τώρα μόνος ὁ Βωτιέ. Ἀλλὰ τί σύμπτωσης παράξενη εἶνε αὐτή νά τὸν γνωρίζῃ, καί πῶς τὸν ἀνεγνώρισεν ἀμέσως μέ μόνον τὴν αἰνιγματώδη ὑπογραφήν «Ρ»;... Μήπως τυχόν;... Ἀλλά ὄχι! δέν εἶνε δυνατόν!... ἀδύνατον!...
 (Ἐπεται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΠΟΙΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΙΜΩΡΗΘΗ;
 [ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

— Κυρά Ὁμορφούλα, εἶπεν ἡ Λουκία ἔς τὴν κούκλα τῆς ἔσχισες τὸ καινούργιο σου φορεματάκι; πρέπει νά τιμωρηθῆς!
 — Δέν εἶνε ἡ κυρά Ὁμορφούλα τοῦ ἔσχισε τὸ φόρεμά της, εἶπεν ἡ παραμάνα τοῦ ἐκουνοῦσε τὸν μικροῦλῃ ἀδελφόν δέν πρέπει αὐτὴ νά τιμωρηθῇ.
 — Μήτ' ἐγὼ ὅμως δέν πρέπει νά τιμωρηθῶ! εἶπεν ἡ Λουκία.
 — Ποῦς λοιπὸν;
 — Τὸ ξεύρω ἐγὼ.
 — Τὸ ξεύρεις; λοιπὸν πές το.
 — Ἡ Ψιφίνα! ἡ Ψιφίνα πρέπει νά τιμωρηθῇ.
 — Δέν εἶνε σωστό, εἶπεν ἡ παραμάνα. Ἐὰν ἡ Λουκία ἐφύλαγε τὴν κούκλα τῆς, ἡ Ψιφίνα δέν θά τῆς τὴν ἔσχιζε.
 Μπορεῖ νά πῇ τίποτε ἔς αὐτὸ ἡ Λουκία;
 Μήπως ἡ Ψιφίνα θά μπορούσε νά πάρῃ τὴν κούκλα τῆς Λουκίας, ἂν ἡ Λουκία τὴν εἶχε κλείσει εἰς τὸ ντουλάπι τῶν παιγνιδιῶν τῆς;
 Πιστεύω, ὅτι ἡ μικρά μου φιληνάδα, ἀλλήφορά, θά εἶνε πὸ προσεκτικῇ.
 ΑΝΘΙΣΜΕΝΗ ΒΑΜΒΑΚΙΑ
 Α' Βραβεῖον Διαγωνισμοῦ Μεταφράσεως

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

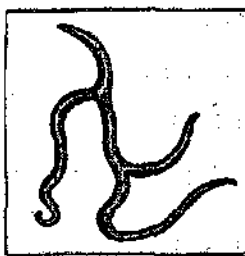
Ἀγαπητοί μου,
 Αἶδι ὄχι, κἀν δεκαπέντε ἐτῶν, ἀλλὰ μόνον δεκατριῶν, ὁ φίλος μας, Χρὶς τῆς Σεμελίης, μου γράφει, ἐξ ἀφορμῆς τῆς προηγουμένης περὶ τῆς Θρησκείας καὶ Ἐπιστήμης ἐπιστολῆς μου, καί τὰ ἐξῆς:
 «... Τὰ προβλήματα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ψυχῆς δέν τὰ λύει ἡ Ἐπιστήμη, ἀλλὰ αὐτὴ καὶ ἡ Θρησκεία, ἡ ὁποία εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τὰ παραδέχεται ὡς λελυμένα ἀναμφισβητήτως καὶ προχωρεῖ, θέτουσα αὐτὰ ὡς βάσιν... Καμμίαν λύσιν δέν θά λάβω οὔτε ἀπὸ τῆν Ἐπιστήμην, ἀλλ' οὔτε ἀπὸ τῆν Θρησκείαν... Ἡ Θρησκεία τίποτε δέν ἐξηγεῖ, τίποτε δέν διαλευκαίνει, τίποτε δέν ἀποδείκνυσι...»

ἀποκαλύψεως, τὰ θέτει ὡς θεμέλια καὶ προχωρεῖ. Τὴν στιγμὴν τοῦ θά τῆς ἐξητούσαμεν ἄλλην μέθοδον, τὴν ἐναντίαν, δέν θά ἦτο πλέον Θρησκεία; θά ἦτο Ἐπιστήμη. Καί τότε δέν θά ἔλυε τίποτε καὶ αὐτὴ, ὅπως δέν λύει καὶ ἡ Ἐπιστήμη.
 Λοιπὸν, διὰ νά εἶνε κανεὶς θρησκός, πρέπει νά πιστεύσῃ Ἀποκάλυψιν. Νὰ μὴ βασίζεται δηλαδὴ εἰς μόνον τὰς πέντε αἰσθήσεις του, τὰς ἀπατηλάς, καί εἰς τὴν πτωχὴν ἀνθρώπινον λογικὴν του, ἀλλὰ νά ἐπικαλεῖται τὰς μυστηριώδεις, τὰς ἀποκρύφους, τὰς ἀνεξηγήτους δυνάμεις τοῦ ἐντός του, — αἰσθητήρια χωρὶς ὀριζόμενα ὄργανα, ψυχικὰς δυνάμεις, τὰς ὁποίας ἡ Ἐπιστήμη ἀγνοεῖ ἀκόμη καὶ δέν τὰς μεταχειρίζεται. Ἐπάρχουν ὅμως! Ὁληρῶς καὶ τὴν ἀνεπάρκασιν ἡ τὴν χρεωκοπίαν τῆς Ἐπιστήμης εἰς ὅτι ἀπορᾷ τὰ μεγάλα προβλήματα, τὰς παραδέχεται. Αἱ δυνάμεις αὐταί, φῶς ἐκ τῶν ἐνδον, ἀπεκάλυψαν εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀνθρώπους τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἐξηγησαν τὴν μυστήριαν τῆς δημιουργίας. Καί αἱ δυνάμεις αὐταὶ κἀμνον τοὺς ἄλλους, τοὺς κοινούς, νά παραδέχονται

τὴν ἀποκάλυψιν, νά πιστεύουν εἰς τὸ ὄπερ ἐρᾷ τῆς ὕλης, εἰς τὴν ἀκωνιότητα, εἰς τὸ μυστήριον, εἰς ἕνα Νοῦν κωφερόντα ἐν σοφίᾳ τὸν κόσμον, καὶ νά εἶνε θρησκῶν. Εἰς ἀποκαλύπτου καὶ ἂν ἀνήκουν θρησκείαν. Διότι εἶναι αἱ θρησκείαι, κατὰ βάθος, εἶνε αἱ ἴδιαι. Κἀμνον τὸν ἀνθρώπον νά ἐπικοινωνῇ ἐνδομύχως, διὰ τῆς ψυχῆς, διὰ τῆς καρδίας, μέ τὸν ἀόρατον καὶ ἀπόκρυφον κόσμον, μέ τὸ μυστήριον, μέ τὸν Θεόν.
 Πιστεύω, ὅτι ἐνοήσατε τώρα τὴν φύσιν τῆς Ἐπιστήμης καὶ τὴν φύσιν τῆς Θρησκείας, ὥστε νά μὴν ἐπηρεάζουν τὴν ἀγνήν πίστιν σας εἰς τὸν Θεόν, αὐτὴν τὴν εὐτυχίαν σας, οὔτε αἱ σιμωναίαι τῶν, οὔτε αἱ ἀναθέσεις των. Ἐδέστασα, μὰ τὴν ἀλήθειαν, νά σας ὁμιλήσω διὰ τῶν ὕψηλῶν καὶ δύσκολα πράγματα. Ἀλλ' ὅταν εἶδα, ὅτι παιδιά, ὄχι δεκαπέντε, ἀλλὰ δεκατριῶν μόνον ἐτῶν, σιμωπόνται δι' αὐτὰ, καὶ συζητοῦν, καὶ συμπεραίνουν, ὄχι μόνον διελυθῆ κάθε μου διαταγῆς, ἀλλὰ καὶ ἐλόμισα ἀναγκαῖον νά σας ὁμιλήσω, διὰ νά σας προφυλάξω ἀπὸ τὴν πλάνην, εἰς τὴν ὁποίαν συχνὰ ὑποκλίπτονται οἱ νεοί...
 Σῆς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Περίεργον τέρας

Ἴδου καὶ ἄλλα τέρας τῆς φύσεως, ἀλλ' αὐτὸ εἶνε ἄπλοῦς σκόληξ. Τὸν ἤρπεν ἕνας φαρᾶς τοῦ Χάλεϋ ἐν Ἄγγλιαν, τῆς Ἀγγλίας.

σκόπτων τὴν γῆν διὰ νά εὐρῆ δολώματα τοῦ ἀγκίστρου του. Ὁ περίεργος αὐτὸς σκόληξ εἶνε, ὡς βλέπετε, τρίπος.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

α'.) Παίγνιον

Ἐστὴν ἀπὸ τὸ Ναυτάκι τῆς Ἀθήνου

ΜΙΣ	ΠΟ'	Η	ΜΗΣ
ΡΑ	ΕΡ	ΑΡ	Α
ΠΟΑ	ΣΤΟΣ	ΣΕΙ	ΦΑΙ
ΑΩΝ	ΤΕ	ΑΩΝ	Η

Νά συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ αὐταί, ὥστε ν' ἀποσπασθῶν τὰ ὀνόματα ἐξ ἀρχαίων θεῶν.

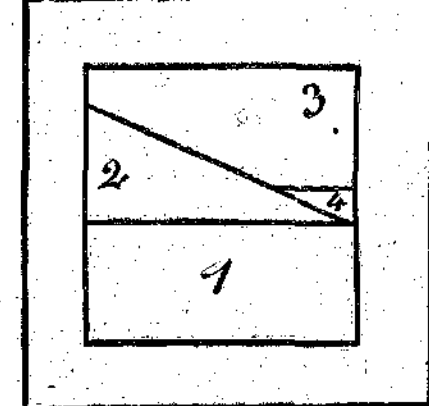
β'.) Λογοπαίγνιον

Ἐστὴν ἀπὸ τῆς Παιδείσεως τῶν Δολλοκίων Τί ὄφελος βγαίνει ἀπὸ ἕνα βουλωμένο μπουκάλι;

γ'.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Χάουος Q*at *n *tbr* *st c*mb*, t*ti l* m*nd* c**r: **; br*ndh*s. Νάνογνωσθῇ τὸ φωνημετόλιπον τοῦτο.

Ἀύσεις τοῦ 11ου φύλλου

α') Ἴδου πῶς σχηματίζεται τὸ τετράγωνον. — β') Ραούλ, Μαρῆς, Δουφάρ, Αἰμιλία, Δουκῆ, Τορπέν, Ἐρμέλ, Ρενέ. — γ') Trop parler, nuit; trop gratter, cuir trop tirer, rompt.

«Ο μικρός μούτσος» κτλ. του 'Απλότουχου. — «Μία βραδυά» κτλ. της Δαιμονοστεφούς Νίχης. — Μικρά διάφορα διαφόρων.

Αποκριτικοί: «Ο 'Έλλην Στρατηλάτης», «'Ανοήτως», «Τό πουλάκι και ὁ ἀνθρωπος», «Γιατί», «'Ερμαυ (ἄστεγοι στίχοι)», «'Η ἀπεργία», «'Η 'Ιδέα» (ἀκατάλληλα.) — «Δι' ἐντυπώσεις μου» (μῆτρεις ὄχι καὶ τόσον ἐπιτυχής.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀναεσθῆται ἐν δὲν συνοδεύεται ἐκ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τα ἐγκρινόμενα ἢ ἀναεσθόμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1915. Ὅσα ἀναεσθόνται ἀπὸ Ἀ ἀνήκουν εἰς ἀόριστον, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια

Νέα ψευδώνυμα: Θεά 'Αθηνά, κ. (Ρ. Α.) Γενναῖο Ἐδεσνόμα, ἀ. (Κ. Α.) Καλαματιανὸν Διαβολάκι, ἀ. (Θ. Μ.) Ἀνθισμένη 'Αμυγδαλιά, κ. (Ι. Κ.) Ἀσκή Περικοτσά, κ. (Α. Κ.) Λεμεσιανή, κ. (Ε. Μ.) Χωριότοπουλο κ. (Ε. Ι.)

Ἀναεσθόμενα ψευδωνύμων: Στεναγμός τοῦ Ἀνέμου, ἀ. Προσφιλῆς Ἀνάμνησις, κ. 'Ιόλη, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά ἐπιθυμοῦν ὡς ἀνταλλάξουν: ἡ Πτερωτή Νίκη (10) με Σημαιοφόρον Ἕλληνα, Κερκυραϊκὸν Διάβολον, Πιστωτὴν Νεραϊδοῦλαν, Φαούλαν. — ὁ Σπινθηρὸς τῆς Ἐλευθερίας (17) με Πρωκτισσαν τῶν Δολοφονῶν, Νεράϊδα τῶν Ἀνθῶν. Ἀμαζόνα τοῦ Βῆξενιου, Ροδοπακίον Ἑλληνόσκαϊδα, Βαλκανικὴν Συμμαχίαν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Χρ. Ν. Λάραν (εἰς τὸ 11ον φύλλον ἐδημοσιεύθη τιμοκατάλογος τῶν τόμων ἐκεῖ σὲ παραπέμω.) Ροδοδάφνην (ἔστειλα) Καλλιτέχνην Φειδίαν (ὄχι, δὲν εἶνε) Ἡρωίδα Μανολιάσας (ἐλήφθησαν ὅλα) Ἰωάννην Ν. Πλαστοῦν (ναί, δύνασαι) Εὐφροῦ Χιον (ἀντιγράφεις ἐκ τοῦ Ἑγκυκλοπαιδικοῦ Ἡμερολογίου ἓνα κομμάτι καὶ θέλεις νὰ τὸ δημοσιεύσω, ὅτε καὶ με τὸ ψευδώνυμόν σου, ἀλλὰ με τὸν ὄνομά σου; περίεργον μοῦ φαίνεται αὐτό! με μῆτρεις νομίζεις ὅτι τὰ κομμάτια τῶν φίλων μου, ποὺ βλέπεις δημοσιευμένα με τὰ ὀνόματά των, εἴνε ἀντιγραφαί; διὰ τὸ ὅλα, πολὺ καλὰ θὰ στέλλω ληρόν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός) Τρικυμῖαν (ἔχει καλῶς) Ἐνα Χιωτῆκα (ἔστειλα) Στάνλεϋ (ναί, εἰς τὸ ὅπ' ἀριθ. 122 Ἀριθμητικὸν Παιγνιον ζῆγινεν ἓνα λάλος: ἐδημοσιεύθη δύο φορές τὸ σημεῖον πλῆν, ἐνὼ ζήθελε μίαν νομίζω ὥπως εἴνε ἐνοηταί ἐκλόως, διότι δὲν χωροῦν κέντε σημεῖα μεταξὺ τῶν δοθέντων ἀριθμῶν, ἀλλὰ μόνον τέσσαρα σῶστε λοιπὸν τὸ ἓνα πλῆν) Μαντίναν Παπ. (ἔστειλα) καὶ πάλιν εὐχαριστῶ. Ἀσκήσεις θὰ ἠμπορέσης νὰ μοῦ στείλῃς τὸν Μάιον, ὅταν ὄχι προκηρυχθῇ ὁ νέος Διαγωνισμὸς διὰ τὴν Β'. ἐφημερίαν τοῦ 1915 ἐν τῷ μεταξὺ στέλλε μου, ἀν θέλῃς, διὰ τοὺς Ἐβδομηκονταίους Διαγωνισμοῦς) Κυπριακὸν Ἀστέρα (τὸ παίγνιον καλόν: ὁ λεξιγράφος λαθαλαμένος διὰ τὸ ἄλλο, δὲν γνωρίζω) Δέσποιναν Πολυκ. (ἔχει καλῶς περιμένω) Κασριάττα (κατὰ λάθος ἐτέθη Ζ-Σ ἀντὶ Ζ. Β. κατὰ τὸ ἐνόησες ἢ Ἀγγελία περὶ τῆ) Προσφιλή Ἀνάμνησαν (ἔστειλα θραβεῖα Συλλόγου) Ἐθανοδῖαν Μ. Δ. (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Σκλαβωμένον Ἕλληνα (εἰς τοὺς ἐσθ. Διαγων. λῶτης θεωρεῖται κ' ἐκεῖνος ποῦ ἤρθε μίαν μόνον λύσιν) Ἰὴν τῶν Φαιάκων (τότε νὰ μὴ γράψῃς τὸ ψευδώνυμον, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα) Ψαρροπούλαν (ναί) Ἐνδοξον Κυανόλευκον (ἔχει καλῶς) Βαλκανικὴν Συμμαχίαν κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 24ην Φεβρουαρίου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 148ος Διαγωνισμὸς Ἀδελφῶν Δεμετρίου—Μαρίτιν

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 26ης Ἀπριλίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ.

152. Ἀεξίγραφος

Ἐνα ὄρος τῆς Ἑλλάδος θὰ σχηματισθῇ, Μετὰ μίαν πόλιν τῆς Γαλλίας γράμμ' ἀν ἐνωθῇ.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους

153. Συλλαβογράφος

Δυὸ γράμματα ἐνώσει Μετὰ μίαν μετοχή, Κ' ἀμέσως φανερώσω Ὅπωρικὸ γλυκὺ.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῶν Ἑλλήνων

154. Μεταγραμματισμὸς

Ἐνας ἀρχαῖος βασιλεὺς Τῆ μέση του ἀλλάξει, Καὶ μίαν ὑψηλὴν οικοδομή, Καθὼς καὶ πόλιν ἑλληνική, Μ' αὐτὸ παρουσιάζει.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Φαούλας

155. Ἀσθήρ

* * * Νάντικατασταθοῦν οἱ ἀστερισκοὶ διὰ γραμμάτων οὕτως, ὥστε νὰ γινώσκονται: ὀριζοντίως ποταμοὶ, καλῶς κατὰδικος τοῦ Ἄδου, διαγωνίως δὲ μέταλλον καὶ φυτὸν ἐξ ὃ ὁ πρῶτος χάρτης
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Πληρωμένου Ἡπειρώτου

156. Ἐπιγραφή

ΡΑ ΝΕ
ΙΚΟ ΟΔΔ
ΖΑΥΛΕΥΤΥΠΗ
ΕΜΕ ΟΡΜ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.
Ἐστᾶλη ὑπὸ Ἰουήτης Β. Κατήμενονσταντινου

157. Κρυπτογραφικὸν

12345678904 = Ἀρχαῖος στρατηγός.
21469 = Δὲν κάνει τὸν παπᾶ.
315264 = Θεραπευεῖ.
41764 = Νῆσος.
5178434 = Ποταμός.
670264 = Ποιητής.
71364 = Μῆν.
8564 = Χρονικὴ διαιρέσις.
9164 = Ἰερὸν.
021 = Θεῶ.
Ἐστᾶλη ὑπὸ Ἰουλίας Β. Κατήμενονσταντινου

158. Διπλή Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν ποταμὸν τῆς Ἰταλίας, τὰ δὲ τρίτα γράμματα ποταμῶν τῆς Γερμανίας. 1, Νῆσος τῆς Ἑλλάδος. 2, Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης. 3, Μῆγας ἱταλὸς ποιητής. 4, Ζῶον φορητὸν. 5, Βασανίζεται εἰς τὸν Ἄδην.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Μυστηριώδους Σταμπελλ

159. Φωνηεντόλιπον

τ - δε - ζμρν - κ - υδρ - σφ
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Γιγαντομάχου Ἑλληνος

160. Γρίφος

11111 a a
1 a a
δουλ 111 ζηλ m a
1 a a
11111 a
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Αλοκίως Κιδάρας

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 50
520. Καϊσάρεια (Καΐσαρ ἰα.) — 521. Δάντης (Δάν, τῆς.) — 522. Τιβέρις - Τιβέριος. — 523. Μέγαρον - Μέγαρα.

524. Α Κ Σ 525. ΙΣΜΗΝΗ
Α Α Ο (Ἀνίβας, Κάσος, Κίμων, Γαλῆνός
Κ Λ Ι Κίμων, Γαλῆνός
Κ Ο Τ Α Β Ο Σ Τῆνος, κάμῆλος.
Τ Μ Ι 526. Ἀσκή σοφί-
Ν Ι Ο ας φρόδος Κυρίου.
Α Σ Σ (Ἡ ἀνάγνωσις κατὰ
στήλας ἐκ δεξιῶν,
ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω.) — 527. Θρασεῖν
χρή, τὰχ' αἰθρίον ἔσταται ἄμεινον. — 528. Μη-
δενὶ πονηρῷ συνοικήσῃς. (μὴδὲν ὑπὸ ὕ-
ρῳ - σὺν - ὄκτ' εἰς εἰς.)

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
ὅσον αἱ λύσεις, ἀδιευκρίτως φυλάδιον, ἐλήφθησαν ἀπὸ 18—24
Φεβρουαρίου

ΑΘΗΝΩΝ. Α. Κόρου, Οθωνία Α. Σαρηγιάννη, Ἄντ. Α. Σαρηγιάννης, Ἀμυλία Τσᾶς, Βασ. Α. Καστεῖνης, Στ. Α. Μάμος, Ρομφιλιάδα, Γ. Ε. Κουλουμβάκης, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Ι. Ν. Πλαστής, Μάσωνα Π. Ρογκασιόπουλου, Ἰωάννα Σ. Κομιστάτου, Ἰωάννα Χ. Πουλάκου, Γ. Χ. Πουλάκος, Ἄννα Δοσινίδου, Β. Φ. Φ., Ἀσκή Περικοτσά, Μαριάνθη Ἡλιοβασιλέα, Μέλλων Ναυάρχος, Ἄνστα Α. Γεωργιάς, Θεοδώρα Καρβελλοῦ, Γ. Κολυβάς, Λυκομήδης ὁ Σκώριος, Φανή Α. Κοκκίνη, Θεόδ. Ι. Ραυτοπούλου, Μαγ. Σ. Κρομεστάτος, Χαλκαροστρέας, ΑΡΓΟΥΣ. Μάνος Κ. Οικονόμου. ΒΕΛΚΑΣ. Δημοπόπουλος. ΒΟΛΟΥ. Ἄκ. Π. Παπαδόπουλος, Ἄννα Στ. Σπανοδάκη, Ἀργύρη Κ. Ασημαδοπούλου, Πίπιστα Π. Ριχάρδου, Ἄλ. Παπαδημητρίου. ΓΥΘΕΙΟΥ. Ὅλας Μπεδοῦμα, Θεόδ. Μπεδοῦμας.

ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ. Διον. Α. Δημόπουλος, Ἐκπορθητής τοῦ Μπακάνιου, Φ. Σ. Οικονόμου, Κ. Πατροκυριακοῦ, Χρ. Λέρος, Ν. Παπαφωτίου. ΖΑΚΥΝΘΟΥ. Ι. Α. Μερκάτης, Δ. Ι. Κλάδης. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ. Ἰωσήφ Ὁρ. Κατσόρας, Χ. Α. Αισωπίης. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. Π. Σ. Μαστρογιάννης. ΙΜΒΡΟΥ. Κωνστ. Π. Κατήμενονσταντινοῦ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ. Ἄθ. Ν. Τζοφότης, Κωνστ. Γ. Στανθόπουλος, Ἀγγελικὴ Γαλιανοπούλου. ΚΑΡΑΪΤΗΣ. Μαρία Κ. Παπαχρήστου. ΚΕΡΚΥΡΑΣ. Πιλασενά, Μαρία Κ. Καμβόσα Σοφὸς τοῦ Μελόντος. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ. Μαρία Χρηστοπούλου. ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ. Δαιμονοστεφῆς Στρατηλάτης. ΠΑΤΡΩΝ. Γεω. Α. Γιαννακοπούλου, Μαντίναν Η. Παπαγιαννοπούλου, Μαρία Ε. Παπαγιαννοπούλου, Χριστίνα Σ. Αδελφοῦ, Πατριὸν Νεοτόπουλου, Ἄδων. ΠΕΡΙΠΛΕΙΣ. Ἰωσήφ Σ. Βώκου, Παν. Α. Φέλλας, Βασ. Α. Μάμας, Μαρία Κ. Βογιώτα, Βασ. Ι. Σπανοδόπουλος. ΠΥΡΓΟΥ. Ἰω. Α. Κονελλόπουλος. ΣΥΡΟΥ. Ἄντ. Ν. Κουτῆς, Νικ. Ι. Βάτης, Στέφ. Γ. Συριανός, Κορηλία Μ. Ἀνδρούλη, Ἐνας χωρίς ἐπιγραφήν. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ. Μαρία Η. Καρῶση, Δημ. Α. Μεταξῆς, Νικ. Α. Σακελλαριάδης, Νικ. Ι. Βασιλοπούλου, Βασ. Ζ. Πουλοπούλου, Γ. Α. Ζέππος, Ι. Γ. Τράκας. ΥΔΡΑΣ. Θεοδότη Α. Δεβελέκου, Η. Ι. Παντελάκης. ΧΑΛΚΙΔΟΣ. Ἄνδρ. Β. Κόκκας, Καλλιτέχνης Φειδίας.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόνων τὴν ἑσὴν τὰ ὀνόματα ἐπέθεσαν εἰς τὴν Κληροῖα καὶ ἐληφθήσαν οἱ ἐξῆς τρεῖς: ἈΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Α. ΓΕΩΡΓΙΑΣ ἐν Ἀθήναις, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΑΛΛΑΙΟΠΟΥΔΟΥ ἐν Ἰωαννίνοις, καὶ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Δ. ΨΥΛΛΑΣ ἐν Περασίῃ, οἱ ὅσοι ἐπιγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Μαρτίου.

Τὸ πρόσωπον καθῆμορ τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἴνε ἡ ἐγκλίσις ἀναεσθόμενος τῆς συνδρομῆς του